Dosarul nr. 2-21026/2023
2-23147907-12-2-18102023

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

07 august 2024 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
instanţa compusă din
președintele ședinței, judecător Igor Pulbere
grefier Mădălina Ungureanu

a judecat în ședință publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „MSA Credit” SRL către Coșpormac Victor și Bordian Cristina, privind încasarea datoriei, penalitatea și cheltuielile de judecată,

c o n s t a t ă

La 16 octombrie 2023, reprezentantul OCN „MSA Credit” SRL, avocatul Perebicovscaia Maria a depus cerere de chemare în judecată către Coșpormac Victor și Bordian Cristina, privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

Reclamantul a invocat că, conform contractului de credit nr. 90369 din 16 mai 2023 încheiat între OCN „MSA Credit” SRL în calitate de creditor și Coșpormac Victor și Bordian Cristina în calitate de debitori, creditorul a acordat debitorilor un credit nebancar în sumă de 115 000 lei, cu termen final de rambursare 16 mai 2025.

Potrivit susținerilor reclamantului, debitorii nu și-au onorat obligațiile contractuale privind rambursarea creditului și achitarea dobînzii, încălcînd prevederile contractului de credit. Conform calculelor prezentate, la data de 23 septembrie 2023, datoria debitorilor față de OCN „MSA Credit” SRL constituia suma totală de 140 032,56 lei, care include capitalul restant de 115 000 lei, dobînda neachitată de 20 203,58 lei, penalitatea de 253,98 lei și comisionul de 4 575 lei.

Reclamantul a comunicat că a întreprins încercări de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, expediind notificări în adresa debitorilor, însă acestea au rămas fără răspuns.

La 29 februarie 2024, reprezentantul pîrîtei Bordian Cristina, avocatul Perțu Ina, a depus acțiune reconvențională solicitînd constatarea caracterului abuziv și nulității absolute parțiale a contractului de credit nr. 90369 din 16 mai 2023, în partea ce ține de calitatea Cristinei Bordian ca codebitor, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii reconvenționale, Bordian Cristina a relatat că la începutul lunii mai 2023 a fost rugată de un prieten pe nume Dan să garanteze în calitate de fidejusor la o companie de credit, pentru ca acesta să primească un împrumut pentru investiții în afacere. Avînd încredere în prietenul său, Bordian Cristina a acceptat să garanteze în calitate de fidejusor.

În ziua de 16 mai 2023, Bordian Cristina a fost contactată de Dan, care i-a comunicat că pînă la orele 18:00 trebuie să se prezinte la sediul companiei de creditare pentru a semna contractul de fidejusiune. Întrucît lucra pînă la ora 18:00, pîrîta susține că nu reușea să ajungă la timp, iar angajații companiei au fost de acord să o aștepte după programul de lucru.

Bordian Cristina a relatat că, ajungînd la sediul companiei în jurul orei 18:30 împreună cu Dan, l-a întîlnit acolo pe Coșpormac Victor, moment în care a realizat că urma să garanteze pentru acesta. Pîrîta afirmă că toate actele erau deja pregătite, ea urmînd doar să le semneze, fiind convinsă că semnează un contract de fidejusiune. Abia după primirea cererii de chemare în judecată, cînd avocatul i-a explicat conținutul documentelor, a aflat că de fapt a semnat un contract de credit în calitate de codebitor.

Pîrîta a subliniat că nu a beneficiat de suma de bani acordată, aceasta fiind eliberată exclusiv lui Coșpormac Victor, fapt confirmat prin ordinul de plată din 17 mai 2023. Mai mult, a declarat că l-a văzut pe Coșpormac Victor pentru prima și ultima dată în ziua semnării actelor.

Potrivit argumentelor Cristinei Bordian, contractul încheiat este de adeziune, condițiile acestuia nefiind negociate de părți, iar ea a fost impusă să semneze un refuz de a studia contractul de credit, fără a i se acorda timpul necesar pentru a examina clauzele și a înțelege riscurile asumate. În opinia pîrîtei, clauzele contractuale au fost redactate exclusiv de către OCN „MSA Credit” SRL și impuse spre semnare, creînd un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

În plus, pîrîta a invocat că, în calitate de consumator, s-a aflat într-o poziție de inferioritate, iar OCN „MSA Credit” SRL, acționînd cu rea-credință, nu a informat-o în mod complet, corect și precis asupra caracteristicilor împrumutului și riscurilor aferente într-un limbaj lizibil și clar. A mai menționat că întreține și educă singură doi copii minori, locuiește în chirie și nu ar fi avut de unde să returneze un astfel de credit.

La 21 martie 2024, avocatul Maria Perebicovscaia a depus referință la cererea reconvențională, contestînd argumentele pîrîtei și solicitînd respingerea acțiunii reconvenționale.

Reprezentantul reclamantului a argumentat că la materialele cauzei este anexat documentul cu informația precontractuală stabilită în art. 5 din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, semnat de către ambii debitori. Astfel, în opinia reclamantului, OCN „MSA Credit" SRL a îndeplinit cu bună-credință toate condițiile stabilite de legislație pentru informarea clientului referitor la condițiile contractului.

Avocatul a susținut că debitorul nu a fost impus să încheie contractul, ci a primit informația precontractuală în baza cererii completate personal. De asemenea, a invocat că legislatorul recunoaște că în condițiile pieței financiare actuale nu este posibil de încheiat cu fiecare client un contract absolut individual.

Referitor la afirmația că Bordian Cristina nu a beneficiat de suma de bani acordată, reclamantul a precizat că în cazul eliberării creditului în beneficiul codebitorilor, aceștia au obligație solidară față de creditor indiferent de faptul cine din codebitori a primit suma.

Reclamantul a contestat argumentul pîrîtei privind necitirea actelor, calificîndu-l drept declarativ, și a subliniat că la dosar este anexat consimțămîntul doamnei Bordian Cristina la eliberarea creditului, precum și cererea prin care solicită eliberarea creditului în termen scurt, renunțînd la perioada de 15 zile prevăzută de lege.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobîndite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținînd cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

În final, conform art. 239 și art. 240 alin. (1), hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinînd probele administrate în ansamblu sub toate aspectele, complet și obiectiv, verificînd argumentele invocate în susținerea pretențiilor și obiecțiilor formulate, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea reconvențională urmează a fi respinsă, iar acțiunea inițială - admisă parțial, din următoarele considerente.

Raporturile juridice dintre părți sunt guvernate de prevederile Codului civil al Republicii Moldova, în special de dispozițiile referitoare la actele juridice (art. 308, 312, 329), raporturile obligaționale (art. 774, 796, 797, 858), clauzele abuzive (art. 1069-1079) și contractul de credit (art. 1763-1767). De asemenea, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, ale Legii nr. 1 din 16 martie 2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară și ale Legii protecției consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

Din materialele dosarului, instanța constată că la 16 mai 2023, între OCN „MSA Credit" SRL, în calitate de creditor, și Coșpormac Victor și Bordian Cristina, în calitate de debitori, a fost încheiat contractul de credit nr. 90369, prin care creditorul a acordat debitorilor un credit nebancar în sumă de 115 000 lei, cu termen final de rambursare 16 mai 2025. Conform pct. 1.5 din contract, părțile au convenit că rata dobînzii la credit este de 4,15% lunar, iar conform pct. 1.6, s-a stabilit achitarea unui comision unic pentru examinarea documentelor în mărime de 1% din suma creditului și a unui comision lunar de administrare în mărime de 1,175% din suma creditului. Potrivit ordinului de plată nr. 12200002065 din 17 mai 2023, creditul a fost transferat în contul lui Coșpormac Victor.

În ceea ce privește acțiunea reconvențională, instanța va examina detaliat fiecare motiv invocat de pîrîta Bordian Cristina.

Primul aspect analizat de instanță se referă la pretinsele vicii de consimțămînt la încheierea contractului. Potrivit art. 312 din Codul civil, consimțămîntul este manifestarea exteriorizată de voință a persoanei de a încheia un act juridic, fiind valabil dacă provine de la o persoană cu discernămînt, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat. Art. 334 din Codul civil prevede că un act juridic încheiat prin eroare esențială poate fi declarat nul de către instanța de judecată, iar potrivit art. 341 din același cod, eroarea este esențială dacă poartă asupra naturii actului juridic, identității obiectului actului juridic sau altor elemente care au fost determinante pentru încheierea acestuia.

Pîrîta a invocat că a fost în eroare la momentul semnării contractului, considerînd că semnează un contract de fidejusiune, nu unul de credit în calitate de codebitor. Instanța constată însă că această afirmație este combătută de multiple probe aflate la dosar. În primul rînd, cererea pentru acordarea creditului nr. 90369 din 16 mai 2023 poartă semnătura Cristinei Bordian în calitate de „Codebitor 2", documentul conținînd toate datele sale personale, inclusiv domiciliul (r-nul Dondușeni, sat. Țaul), IDNP-ul (*****), numărul de telefon (*****) și locul de muncă (*****). De asemenea, Cristina Bordian a bifat opțiunile de credit, a indicat scopul creditului – „bunuri de consum", a completat opțiunile de eliberare a banilor, aspecte care demonstrează că aceasta era pe deplin conștientă că participă la contractarea unui credit, nu la garantarea acestuia.

Totodată, la materialele cauzei este anexată cererea adresată directorului OCN „MSA Credit" SRL, semnată de Cristina Bordian, prin care solicită în mod explicit reducerea termenului de 15 zile prevăzut de Legea nr. 202/2013 pentru examinarea informației precontractuale, motivînd prin „necesitatea eliberării urgente a creditului solicitat". O asemenea cerere evidențiază clar înțelegerea calității sale de solicitant al creditului, întrucît o persoană care ar garanta doar un credit în calitate de fidejusor nu ar avea motivația să solicite urgentarea eliberării creditului și nu ar face referire la „creditul solicitat".

Instanța mai reține că Bordian Cristina a semnat și documentul cu informația precontractuală și graficul de achitare, documente care indică în mod neechivoc calitatea sa de codebitor, nu de fidejusor. Formularea din aceste documente nu lasă loc de interpretări, specificînd clar obligațiile ce revin codebitorului în cadrul raportului juridic de credit.

Pentru a determina dacă eroarea invocată poate fi considerată esențială, instanța examinează și diferențele juridice dintre calitatea de fidejusor și cea de codebitor. Potrivit art. 1628 alin. (2) din Codul civil, fidejusiunea este obligația garantului (fidejusorului) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligația pe care debitorul o datorează creditorului (obligația garantată) și care apare și devine scadentă doar dacă apare și devine scadentă obligația garantată. În schimb, calitatea de codebitor, conform art. 796 din Codul civil, presupune că doi sau mai mulți debitori datorează aceeași prestație în așa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestație, iar creditorul poate pretinde executarea de la oricare dintre ei. Deși există diferențe între cele două calități, în special în ceea ce privește natura și momentul nașterii obligației, din perspectiva răspunderii față de creditor, ambele situații implică răspunderea pentru întreaga datorie în caz de neplată a acesteia. Prin urmare, instanța consideră că, chiar și în ipoteza în care

Bordian Cristina ar fi crezut că semnează în calitate de fidejusor, această eroare nu poate fi calificată drept esențială în sensul art. 341 din Codul civil, întrucît obligația fundamentală de răspundere pentru datorie ar fi existat în ambele cazuri.

De altfel, pîrîta Bordian Cristina, potrivit contractului individual de muncă anexat la dosar, este angajată la *****, unde, conform fișei postului, efectuează lucrări direcționate spre „promovarea produselor bancare pentru persoane fizice” (p. 2.20), „îndeplinește obligațiile ce țin de încheierea tranzacțiilor” (p. 2.23), „efectuează deschiderea conturilor necesare vînzării produsului bancar, ales de clienți persoane fizice (cont curent, card, depozit)” (p. 2.24), „identifică evenimentele de risc operațional în domeniul de activitate bancară, inclusiv a fraudelor” (p. 2.33). Aceste atribuții de serviciu demonstrează că pîrîta are o înțelegere aprofundată a domeniului financiar-bancar și a diferențelor juridice dintre diversele tipuri de contracte financiare, ceea ce face și mai puțin credibilă susținerea că ar fi confundat calitatea de codebitor cu cea de fidejusor.

Un alt aspect invocat de pîrîtă se referă la caracterul abuziv al clauzelor contractuale. Conform art. 1069 din Codul civil, în contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că clauzele au fost propuse de către profesionist și nu au fost negociate individual. Art. 1072 alin. (1) din același cod stabilește că într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul. Lista clauzelor considerate abuzive este prevăzută la art. 1077-1079 din Codul civil.

Pîrîta a invocat că anumite clauze din contract sunt abuzive, făcînd referire în special la art. 1077 alin. (1) pct. 3) din Codul civil, care consideră abuzive clauzele care obligă consumatorul să respecte clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului, și la pct. 4), care vizează clauzele care generează obligații în sarcina consumatorului, dar nu generează obligații în sarcina profesionistului.

Analizînd detailat aceste pretenții, instanța constată următoarele:

În ceea ce privește posibilitatea reală de a se familiariza cu clauzele contractuale, instanța reține că reclamantul OCN „MSA Credit” SRL a respectat obligațiile de transparență prevăzute de lege. Potrivit art. 1071 din Codul civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Art. 5 din Legea nr. 202/2013 prevede că creditorul trebuie să

furnizeze consumatorului informațiile precontractuale cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de încheierea contractului, iar aceste informații trebuie să fie imprimate pe hîrtie, redactate într-un limbaj clar și lizibil, cu caractere de aceeași dimensiune.

În speță, documentul cu informația precontractuală anexat la dosar conține toate elementele prevăzute de lege, inclusiv rata dobînzii (4,15% lunar sau 49,8% anual), comisioanele (comision unic pentru examinarea documentelor de 1% din suma creditului și comision lunar de administrare de 1,175% din suma creditului), penalitățile pentru întîrziere (0,04% pe zi din suma creditului datorată), dobînda anuală efectivă (99,55% pentru creditul de 115 000 lei pe termen de 24 luni), precum și graficul de rambursare care evidențiază distribuția fiecărei rate între corpul creditului și dobîndă. Toate aceste informații sunt clare, precise și permit consumatorului să înțeleagă pe deplin costul total al creditului și obligațiile care îi revin.

Cît privește lizibilitatea contractului, instanța observă că textul este redactat cu caractere de dimensiune adecvată, iar structura documentului facilitează înțelegerea conținutului. Deși pîrîta a susținut că textul ar fi „îndesat și mărunt”, aceasta nu a prezentat dovezi care să ateste ilizibilitatea documentului. Mai mult, pîrîta Bordian Cristina, avînd experiență profesională în domeniul bancar, este obișnuită cu documentația financiară și poate înțelege cu ușurință termenii utilizați în contractul de credit.

În ceea ce privește argumentul pîrîtei că nu a avut timp suficient pentru a studia contractul, instanța reamintește că reducerea termenului legal de 15 zile pentru examinarea informației precontractuale s-a făcut la solicitarea expresă a Cristinei Bordian, prin cererea semnată personal, în care a invocat necesitatea eliberării urgente a creditului. Prin urmare, nu se poate reține argumentul lipsei de timp pentru studierea contractului, atîta timp cît această situație a fost creată prin propria voință a pîrîtei.

Referitor la pretinsul dezechilibru între obligațiile părților, instanța notează că, potrivit art. 1075 alin. (2) din Codul civil, evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență. În contractul de credit analizat, obligațiile părților sunt clar definite: creditorul pune la dispoziția debitorilor suma de 115 000 lei, iar debitorii se obligă să ramburseze această sumă împreună cu dobînda și comisioanele aferente, conform graficului de rambursare. Acest echilibru de obligații este esența contractului de credit și, în condițiile în care toate costurile au fost transparent prezentate, nu poate fi calificat drept abuziv.

Un alt argument al pîrîtei se referă la faptul că organizația de creditare nebancară nu a evaluat bonitatea sa înainte de încheierea contractului. Conform art. 5 alin. (3^3) din Legea nr. 1/2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară, evaluarea bonității consumatorului are drept scop: a) prevenirea oricăror întîrzieri în efectuarea plăților; b) neadmiterea depășirii nivelului maxim admis al gradului de îndatorare a consumatorilor; c) asigurarea rambursării creditului din venitul consumatorului, și nu prin recuperarea forțată a acestuia din contul bunului gajat sau din contul modificărilor valorii bunului gajat, sau din contul altor active ale consumatorului.

Instanța reține că la dosar nu există probe care să demonstreze că OCN „MSA Credit" SRL a efectuat o evaluare a bonității Cristinei Bordian. Cu toate acestea, trebuie subliniat că, potrivit art. 5 alin. (3^2) din aceeași lege, la evaluarea bonității consumatorului, organizația de creditare nebancară evaluează capacitatea acestuia de a-și asuma o anumită obligație în temeiul contractului de credit pe care ar putea să și-o onoreze împreună cu obligațiile de credit deja asumate. În cauza de față, Bordian Cristina, prin calitatea sa de angajată la *****, are un venit stabil care ar permite rambursarea creditului. Mai mult, în cererea de acordare a creditului, pîrîta a indicat locul său de muncă și funcția deținută, informații pe care creditorul le-a avut în vedere la momentul încheierii contractului.

Chiar dacă s-ar reține o potențială încălcare a obligației de evaluare a bonității, acest aspect nu conduce automat la nulitatea contractului de credit. Legea nr. 1/2018 nu prevede explicit o astfel de sancțiune, iar potrivit principiului de interpretare a normelor juridice, nulitatea nu se prezumă, ci trebuie prevăzută expres de lege sau să rezulte neîndoios din scopul reglementării legale.

Cît privește argumentul pîrîtei că nu a beneficiat de suma de bani acordată, aceasta fiind eliberată exclusiv lui Coșpormac Victor, instanța subliniază că, în conformitate cu art. 796 și 797 din Codul civil, în cazul obligațiilor solidare, fiecare debitor este ținut să efectueze întreaga prestație, iar creditorul poate pretinde executarea de la oricare dintre ei. Calitatea de codebitor implică asumarea răspunderii solidare pentru rambursarea creditului, indiferent de destinatarul efectiv al sumei împrumutate.

Ordinul de plată nr. 12200002065 din 17 mai 2023, care confirmă transferul sumei de 115 000 lei către Coșpormac Victor, nu afectează validitatea contractului de credit în raport cu Cristina Bordian. Este o practică obișnuită în relațiile de credit ca, în cazul mai multor codebitori,

suma împrumutată să fie eliberată unuia dintre ei, fără ca acest fapt să modifice caracterul solidar al obligației de rambursare. De altfel, potrivit pct. 1.9 din contractul de credit, părțile au convenit expres asupra modalității de acordare a creditului „prin transfer la contul bancar al Debitorului Coșpormac Victor", astfel încît Cristina Bordian cunoștea și a fost de acord cu această modalitate de eliberare a creditului.

Argumentul pîrîtei referitor la situația sa personală – că întreține și educă singură doi copii minori și locuiește în chirie – nu are relevanță juridică pentru valabilitatea contractului de credit. Dificultățile financiare ulterioare încheierii contractului nu pot constitui un motiv de nulitate a acestuia. De asemenea, faptul că pîrîta pretinde că nu ar fi avut de unde să returneze un astfel de credit nu poate fi reținut ca motiv de nulitate, în condițiile în care aceasta are un loc de muncă stabil la o instituție bancară.

Instanța mai reține că, potrivit art. 11 din Codul civil, buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. În speță, reclamantul a dovedit că a respectat obligațiile legale de informare a consumatorului și a acționat transparent la încheierea contractului, furnizînd toate informațiile relevante într-un mod clar și accesibil. Pîrîta nu a reușit să răstoarne prezumția de bună-credință a reclamantului, neprezentînd dovezi concrete care să ateste un comportament contrar uzanțelor acceptate general sau principiilor de corectitudine și diligență.

În ceea ce privește pretinsa semnare a unui refuz de a studia contractul de credit, instanța observă că documentul la care face referire pîrîta este de fapt cererea de reducere a termenului de 15 zile pentru examinarea informației precontractuale, cerere care a fost formulată și semnată de Bordian Cristina în mod voluntar, fără a se putea reține vreo constrîngere din partea creditului.

În concluzie, analizînd toate argumentele invocate de pîrîta Bordian Cristina în susținerea acțiunii reconvenționale, instanța constată că aceasta nu a demonstrat existența viciilor de consimțămînt la încheierea contractului, nici caracterul abuziv al clauzelor contractuale, și nici faptul că reclamantul ar fi încălcat obligațiile legale de informare și transparență. Prin urmare, cererea reconvențională privind constatarea caracterului abuziv și nulității absolute parțiale a contractului de credit nr. 90369 din 16 mai 2023, în partea ce ține de calitatea Cristinei Bordian ca codebitor, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Trecînd la examinarea acțiunii principale, instanța reține că, potrivit art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Art. 858 alin. (1) și (2) din Codul

civil prevede că temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Prin contractul de credit nr. 90369 din 16 mai 2023, OCN „MSA Credit” SRL s-a obligat, în calitate de creditor, să pună la dispoziția debitorilor o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, conform art. 1763 alin. (1) din Codul civil. Creditul a fost acordat, fapt confirmat de ordinul de plată aflat la dosar, iar debitorii și-au asumat obligația solidară de rambursare, în conformitate cu art. 796 din Codul civil.

Instanța constată că debitorii nu și-au îndeplinit obligațiile contractuale, fapt confirmat de borderoul de calcul al datoriei anexat la dosar. Potrivit acestuia, la data de 23 septembrie 2023, datoria debitorilor față de OCN „MSA Credit” SRL constituia suma totală de 140032,56 lei, care include capitalul restant, dobînda neachitată, penalitatea și comisionul.

Conform pct. 2.19 din contractul de credit, în cazul în care debitorul nu achită sumele datorate, creditorul are dreptul să solicite plata unei penalități în mărime de 0,04% din suma datorată pentru fiecare zi de întîrziere. Calculul penalității prezentat de reclamant corespunde acestei prevederi contractuale. De asemenea, contractul prevede un comision unic și un comision lunar de administrare, iar sumele calculate corespund condițiilor agreate de părți.

În conformitate cu principiul forței obligatorii a contractului, consacrat în art. 858 Cod civil, obligațiile asumate de părți trebuie executate întocmai. Neexecutarea obligațiilor de către debitori îndreptățește creditorul să solicite executarea silită a acestora, inclusiv plata dobînzilor și penalităților stipulate în contract. Prin urmare, instanța consideră întemeiată pretenția reclamantului privind încasarea datoriei.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Reclamantul a dovedit că a achitat taxa de stat și a suportat cheltuieli de asistență juridică, prin urmare, instanța consideră justificată încasarea acestor cheltuieli din contul pîrîților, proporțional cu partea admisă din pretenții.

În conformitate cu prevederile în conformitate cu art. art. 94, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de Cristina Bordian către OCN „MSA Credit” privind constatarea caracterului abuziv, nulitatea absolută a contractului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de OCN „MSA Credit” SRL către Coșpormac Victor și Bordian Cristina, privind încasarea datoriei, penalitatea și cheltuielile de judecată.

Se încasează solidar de la Coșpormac Victor, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în mun. Chișinău, ***** și Bordian Cristina, născută la *****, cod personal *****, domiciliată în *****, în contul OCN „MSA Credit” SRL, cod fiscal 1018600049319, cu sediul în mun. Chișinău, str. M. Varlaam nr. 63/23, capitalul nerambursat în mărime de 115000 lei, dobînda neachitată de 20 203,58 lei și penalitatea de 253,98 lei, **în total suma de 135457,56 (o sută treizeci și cinci mii patru sute cincizeci și șapte lei și 56 bani)**.

Se încasează solidar de la Coșpormac Victor și Bordian Cristina în contul OCN „MSA Credit” SRL, cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 4 063,72 lei (patru mii șaizeci și trei lei și 72 bani) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 750 (o mie șapte sute cincizeci) lei.

Se încasează de la Coșpormac Victor în contul OCN „MSA Credit” SRL cheltuielile de citare publică a pîrîrtului în sumă de 180 (o sută optzeci) lei.

În rest, acțiunea reclamantului se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței

Judecător **Igor Pulbere**